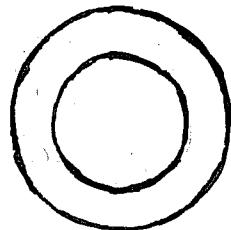

2639

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVValkar

Valkar

Mjölkkrukorna förr i min barndom voro gjorda av trä. De buro dem då inte i handen, utan när de skulle gå hem från hegarna sedan de mjölket satte de krukorna på huvudet och bar dem på det sättet. Dessa byttor voro mycket tunga, när de voro fulla med mjölk, ty de kunde rymma ända till åtta - tio kannor. Men de kunde ju inte ha dem direkt på huvudet utan de hade en "valk" - en tygring stoppad med mossor eller nöthår, och denna lade de på huvudet.

Valk

2639

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKÄNNESBOK

2

Sjukdomar och
folkmediciner

Sjukdomar
och folkmedici-
ner.

Om de voro förkylda togo de torkade Johannesblommor
och kokade upp i vatten och drack detta.

Förkylning

De torkade även Benfana och kokade upp i vatten, li-
kaså drack de fläderté.

Ett medel, som användes mot vattensot, var att de
plockade vattenklöver, torkade det och kokade upp det.
Sedan dracks det, så skulle det hjälpa mot vattensot.

Vattensot

Mot slaget hade de intet annat botemedel som jag kän-
ner än att öppna åder.

Slaget

Hade de fått ryggskott så lade de ylle om.

Ryggskott

Om de hade diarre tog de in starkpeppar och brännvin.

Diarre

För att få bort tandvärk lade somliga in snus i tanden. Andra smörjde sig med sprit i käkarna. Om det var ett stort hål lade de in beck.

Tandvärk

Men de läste även bort tandvärk - Det gjorde gubben Fast i Åkarp. Jag hade en gång en så ryselig tandvärk, när jag var en liten pojk. Jag gick då till gubben Fast och han tog en tång och drog ut en tand i munnen på mig, men det var fel tand han drog ut. Jag blev förstas snopen och sade till honom: "Men det var inte den tanden, som värkte!" "Åja, det skall jag allt hjälpa", sade Fast, smorde den andra tanden och sen läste han och puttrade över den. Jag kunde ju inte höra var det var han läste och mumlade, men det var väl någon

formel, det kan man förstå.

Vårtor brände de bort. De tog "nokasnår" d.v.s. spindelväv, och lade på vårtorna. Sedan tände de eld på spindelväven.

Vårtor

Mot stenpassion användes allmänt torkade rönnbär.

Stenpassion

Hade man fått ett mindre sår t.ex. om man skar sig när man var ute och slog, så tog man bara och pissade ett slag på såret, så var det bra sen.

Sår

2639

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVSjukdomar hos djur

Sjukdomar hos djur.

Om en häst hade sträckt en sena, skulle man
vaska på is och iskallt vatten under ett par dagar.

Sträckt sena

När en häst hade fått kolik, tog man och lade
snus i urin och gav honom. Det var ett mycket bra me-
del, det vet jag, ty det har jag prövat på många gån-
ger själv.

Kolik

Om korna fick sommarsjuka, skulle man taga blod-
örtsrötter och ge dem färska.

Sommarsjuka

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2639

Slätter och skörd

Slätter och skörd.

De somrar som det var riktigt varmt - och förr i tiden voro somrarna mycket varmare än nu, det är då ett som är säkert, för då var det verkliga somrar och verkliga vintrar med snö och kyla - då togo ~~vi~~^{Vi} av allt utom byxorna, när vi skulle slå höet.

På de ställen där de brände fällor och sådde råg, använde de skäror. De kunde inte komma åt säden med liar mellan stubbarna, så då var det bra att ha skärorna, fastän det ju gick långsamt.

Om de skar sig av skäran eller lien, så bara tog de och

2639

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7

2

pissade på såret. Det var så enkelt och bra.

När de gick hem om kvällen strök de alltid lien ett par slag.

På Riddesberg var det alltid en stor mängd slätterfolk. En gång var jag med där och slog och den gången var vi ungefär tjugofem slätterkarlar. Jag minns, att vi slog så , att de gamla torparan på Riddesberg den gången blevo ~~efter~~ efter.

Man letade efter fyrväpplingar, ty det ansågs för tur att hitta sådana.

De olika gårdarna tävlade om, vem som skulle bli först färdig med slättern. Det var likasom en slags ära att bli först och den äran ville alla sträva efter. Det skulle vara litet "genant" att bli sist.

De hade ett ordstäv om den sista biten, som blev kvar. De sade, att de skulle ta haren och när de hade huggit slut sade de: "Nu ha vi tagit haren".

När slåttern var slut åto vi slättergröt. Alla som varit med samt ibland grannarna bjödos. Det var i allmänhet en söndag, som de hade den festen. Vi fick witer gröt och annan mat, samt kaffe.

Till gröten rimmades det och jag kom ihåg nere i Klevarp att en tegelslagare rimmade:

"Denna gröt är kokt i en gryta och inte i en drift,
nästa år är tegelslagaren gift."